

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 106/26

U Luxembourg 16. srpnja 2026.

Presuda Suda u predmetu C-196/24 | [Aucrinde]¹

Sud jedne države članice ne može odbiti izvršiti zahtjev za izvođenje dokaza koji je podnio sud druge države članice, a koji se odnosi na ekshumaciju tijela navodnog roditelja kako bi se utvrdilo srodstvo, samo zbog toga što je to zabranjeno nacionalnim materijalnim pravom te države

U okviru spora o utvrđivanju srodstva pokrenutog u Italiji, talijanski sud zatražio je od francuskog suda da ekshumira tijelo navodnog oca podnositelja zahtjeva kako bi se provelo genetsko testiranje *post mortem*. Sud smatra da Uredba EU-a o prekograničnom izvođenju dokaza² ne omogućuje francuskom sudu da odbije izvršiti taj zahtjev jer se njegovim nacionalnim materijalnim pravom zabranjuje genetska identifikacija *post mortem* u građanskom sporu, osim ako osoba o kojoj je riječ nije za života dala izričiti pristanak. Razlozi za odbijanje izvršenja predviđeni tom uredbom taksativno su navedeni. Budući da oni ne uključuju postojanje nacionalnog materijalnog pravila te vrste, u ovom se slučaju ne može pozivati na zabranu predviđenu francuskim pravom kako bi se protivilo zatraženom izvođenju dokaza.

Jedna je osoba pokrenula postupak pred talijanskim sudom kako bi joj se priznalo srodstvo s njezinim navodnim ocem, čije je tijelo pokopano u Francuskoj. Kako bi se provelo genetsko testiranje *post mortem*, talijanski je sud zatražio od nadležnog francuskog suda da, u skladu s Uredbom o prekograničnom izvođenju dokaza, ekshumira tijelo navodnog oca i uzme uzorak DNK.

Međutim, francuskim pravom zabranjuje se takva genetska identifikacija *post mortem* u postupku za utvrđivanje srodstva, osim ako osoba o kojoj je riječ nije za života dala izričiti pristanak. Francuski sud pita Sud može li tim nacionalnim materijalnim pravilom opravdati odbijanje zatraženog izvođenja dokaza.

Sud odgovara da Uredba o prekograničnom izvođenju dokaza ne omogućuje sudu primatelju zahtjeva da odbije izvršiti zahtjev za izvođenje dokaza koji se sastoji od genetskog uzimanja uzorka provedenog nakon ekshumacije tijela navodnog roditelja jer se nacionalnim materijalnim pravom zabranjuje izvođenje takvog dokaza.

Ta je uredba strogo ograničena na postupovne aspekte izvođenja dokaza u sudskim postupcima s prekograničnim učinkom. Naime, odluku kojom se nalaže izvođenje dokaza donosi sud pred kojim se vodi spor u građanskim ili trgovačkim stvarima, dok je sud primatelj zahtjeva odgovoran za njegovo izvršenje u skladu s postupovnim pravilima države članice u kojoj se nalazi taj sud.

Usto, razlozi za odbijanje izvođenja dokaza taksativno su navedeni u Uredbi i moraju se usko tumačiti. **Sud primatelj zahtjeva stoga se ne može pozivati na pravilo svojeg nacionalnog materijalnog prava**, uključujući pravilo izvedeno iz temeljnih načela njegova pravnog poretka, kako bi odbio izvršiti zahtjev za izvođenje dokaza.

Naposljetku, isključivo je na sudu podnositelju zahtjeva da provjeri je li izvođenje dokaza koje nalaže u sudskom postupku koji se pred njim vodi u skladu s temeljnim pravima zajamčenima Poveljom Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja).

U ovom slučaju, kad je riječ o pitanjima francuskog suda u pogledu poštovanja prava na ljudsko dostojanstvo, zajamčenog člankom 1. Povelje, ništa u spisu ne upućuje na to da talijanski sud prilikom odvagivanja suprotstavljenih interesa u ovom predmetu nije pravilno uzeo u obzir to pravo. Usto, ovdje se ne može utvrditi nikakav sustavni rizik od povrede temeljnih prava pred talijanskim sudovima. Stoga nije opravdano da francuski sud može provjeravati je li talijanski sud doista poštovao temeljna prava zajamčena Poveljom kako bi odstupio od načela uzajamnog povjerenja i na temelju toga odbio zatraženo izvođenja dokaza.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor koji se vodi pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst i, ovisno o slučaju, kratak prikaz](#) presude objavljuju se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293.

Snimke s objave presuda nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

¹ Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

² [Uredba \(EU\) 2020/1783](#) Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2020. o suradnji između sudova država članica u izvođenju dokaza u građanskim ili trgovačkim stvarima (izvođenje dokaza).